

[Kjeld Olesen.]

var kommet udtalelser af kritisk art imod det indgåede forlig. Jeg vil sige, at det vel ikke er underligt, at man fra fagbevægelsens side med en vis skepsis vurderer, hvad der kommer frem, når vi nu engang har et samfund indrettet, som vi har det. Men jeg vil allerede nu sige til dem, der måtte have i tankerne at køre videre hermed, at man fra LOs side jo ikke vender sig mod venstreplanen, hvad ikke kan være nogen sensation, at man fra LOs side ej heller vender sig mod, hvad hr. Knud Jespersen kan præsentere af gode forslag, og ej heller vender sig imod, hvad SF måtte diske op med. Tværtimod er det således, at man fra LOs side fra en tidlig start har sagt, at man er positivt indstillet over for begrebet indkomstpoltik.

Jeg sad og gjorde mig nogle tanker i går i det politisk-økonomiske udvalg, da vi havde besøg af forskellige deputationer fra arbejdspladserne. Der var jo de gammelkendte kunder, der var også nye ansigter, der var blandt de fremmødte nogle, der ikke, om jeg så må sige, professionelt bare kørte frem med en kritik, hver gang der var en anledning til det. Jeg sad og tænkte på, om det dog ikke måtte strejfe disse folk, at en regering jo ikke frivilligt begiver sig henimod ubehageligheder. De skridt, der er taget, de forslag, der er fremsat, det, der ligger i forliget, vidste vi såmænd forlods ville blive mødt med kritik. Når en regering, når 4 partier, så alligevel siger: det gør vi, så synes jeg, at det i sig selv er en tungtvejende argumentation for nødvendigheden af, at vi måtte gribe ind.

Jeg vil også godt sige en ting til omkring dette med reaktionerne. Jeg tror, det var hr. Knud Jespersen, der under første behandling et par gange gjorde opmærksom på, at lønmodtagerne udgjorde 80 pct. af denne befolkning. Det er rigtigt. Vi har oplevet igennem de sidste årtier den største, en af de største, lad mig så være så beskedene, en af de største velstandsstigninger, en nation har oplevet i denne verden. Sammenligner vi udviklingen for danske lønmodtagere med udviklingen i andre lande, så har vi set noget, vi kan være bekendt. Det må sige sig selv, at når det så er nødvendigt, at man sætter ind for at rette økonomien op, ja, så bliver lønmodtagere nødvendigvis en væsentlig del. Det afgørende i løsningen er,

at den indeholder den nødvendige solidaritet, at også andre grupper end lønmodtagere er med.

Der gælder nu engang den grundlæggende ting i dette folketing, at vor indflydelse på sagerne afhænger af den styrke, vi har. Det gælder, når vi sidder og forhandler, som de 4 partier gør det, det gælder også, når det drejer sig om socialdemokratiets mulighed for indflydelse. Vi er, det er ikke nogen hemmelighed, en mindretalsregering, det ved de partier, der benytter enhver lejlighed til at bide os i haserne; de lader hånt om denne kendsgerning. Det gælder især partier, der uden for denne sal og såmænd også her taler om arbejderenhed, som på arbejdspladser, på faglige møder siger, at nu skal vi stå sammen, nu skal vi ikke skabe splittelse, nu skal vi have den samlede front. Og hvad er det så, man ser? Man har en anskuelsesundervisning herinde: ethvert middel, enhver lejlighed, bliver brugt til at angribe socialdemokratiet.

Jeg ser i dag i dagspressen, nærmere betegnet i B.T., at hr. Gert Petersen er blevet interviewet. Det var jo ganske interessante ting, der kom frem i dette interview. Jeg skal bare citere en enkelt sætning. Jeg vil tro, at hr. Gert Petersen kan bekræfte, at der blev sagt følgende:

„Ih, hvor det ærgrer mig, at vi ikke fik lov til at vælte Anker Jørgensens regering.“ Jeg gentager: „Ih, hvor det ærgrer mig, at vi ikke fik lov til at vælte Anker Jørgensens regering.“ Oversat til almindelig dansk, hvad betyder så det? Det betyder, at hr. Gert Petersens ønskemål i denne sene aftenime eller morgentime, når vi skal have afstemning, er at kunne stå op, kigge sig tilbage, iagttage DKPs medlemmer, VSerne, smile til hr. Glistrup, vel vidende at han er med, se over på hr. Poul Hartling og venstres gruppe og også, hvad ønsket var, se over på det konservative folkeparti. Det er det, der ærgrer hr. Gert Petersen nu er gået i vasken. Vi skulle altså, hvis det var gået efter hr. Gert Petersens hoved, i aften have oplevet hr. Glistrup og hr. Gert Petersen og andre sparke en socialdemokratisk mindretalsregering ud ad døren.

Jeg synes, det er udmærket, at det er blevet sagt, fordi vi her og nu får afsløret, hvad man fra SFs side har forsøgt at skjule, nemlig at man har sagt et afgørende farvel